

ВНУТРІШНЬОПЛІДНЕ ВВЕДЕННЯ АНТИГЕНУ ЯК ФАКТОР РОЗВИТКУ ЦУКРОВОГО ДІАБЕТУ

Грінвецька Н. В.

Науковий керівник – д.мед.н., проф. Волошин М.А.

Запорізький державний медичний університет

Кафедра анатомії людини, оперативної хірургії та топографічної анатомії

Відомо що пренатальна дія на клітини інсулярного апарату вірусів краснухи, паротиту, коксаки можуть бути фактором схильності до розвитку цукрового діабету. Вплив вірусу грипу на морфогенез ендокринної частини підшлункової залози вивчений недостатньо. У зв'язку з частими епідеміями, для експерименту в якості антигену вибрана інактивована грипозна вакцина.

Мета: встановити особливості формування ендокринної частини підшлункової залози в умовах пренатальної антигенної дії.

Матеріали й методи дослідження: використовували три групи лабораторних білих щурів з моменту народження до 90-ї доби життя. Перша група – інтактні щури, друга – контрольні тварини, яким на 18 добу датованої вагітності в міжлопаткову область вводили 0,05мл фізіологічного розчину, третя група – експериментальні щури, яким вводили вакцину

«Ваксигрип 2003-2004» за тією ж методикою. Забій тварин здійснювали з 13.00 до 14.00 на 1,3,7,14,21,45,90-ту добу життя. При роботі з експериментальними тваринами керувалися «Європейською конвенцією по захисту хребетних тварин, що використовуються в експериментальних та інших наукових цілях»

Результати: абсолютна площа острівців інтактних тварин становить на першу добу 3057мкм², у групі експериментальних тварин збільшується до 3757мкм² привнутрішньооплідному введенні антигену. Площа острівців на третю добу в інтактній групі становить 3548мкм², у антигенпремійованих щурів площа зростає до 4712мкм². Абсолютна площа ендокринної частини у контрольній групі на 1-у, 3-ю добу післянатального життя практично не відрізняються від показників інтактної групи.

На 7-му добу постнатального періоду абсолютна площа острівців практично не зростає, у порівнянні з попередньою віковою групою й становить 3769 мкм², а в групі експериментальних тварин спостерігається достовірне збільшення абсолютної площі до 4339 мкм². На 14-у добу життя, на тлі зміни способу харчування, в інтактній та контрольній групі абсолютна площа становить 4012 мкм² та 4021мкм² відповідно. У антигенпремійованих тварин абсолютна площа острівців зростає до 5006мкм².

На 21-у добу життя тварини вже адаптувались до дорослого типу харчування, тому площа ендокринної частини дещо зменшується в інтактній групі й становить 3828 мкм², а у контрольних щурів складає 3453 мкм². У експериментальних тварин, у порівнянні з інтактними, достовірно зростає до 4520 мкм².

На 45-у добу життя абсолютна площа острівців експериментальної групи збільшена у порівнянні з інтактними та контрольними тваринами й становить 4123 мкм² від 3749 мкм² та 3774 мкм². На 90-у добу життя площа острівців інтактної та контрольної групи практично на одному рівні й становить відповідно 3141 мкм² та 3252 мкм². У антигенпремійованих щурів абсолютна площа острівців складає 3433 мкм².

Протягом всіх термінів спостереження в експериментальній групі тварин визначається збільшення абсолютної площі острівців в порівнянні з інтактними та контрольними щурами, що може у подальшому бути фактором схильності до цукрового діабету.

Актуальні питання теоретичної та клінічної медицини : збірник тез доповідей Міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених, м. Суми, 10-12 квітня 2013 р. / Відп. за вип. М.В. Погорелов. — Суми : СумДУ, 2013. — С. 8-9.